

וצריך אדם לשמה בשםחה
ולאלכל סעודה הגבירה.
ביום השפט, בסעודת השנינה
כתוב אzo תחונגע על ה'. על ה'
ודאי. שאותה שעה נגלה העתק
הקדוש, וכל העולמות בשמה,
והשלמות וההרונה של העתק
אנו עושים, וזהו סעודתו ודאי.
בסעודת השלישית של שבת
כתיב והאכלתיך נחלת יעקב
אביך. וזה הטעורה של זעיר
אנפין שהוא בשלמות. וכל ששת
הימים מאותה שלמות
מתברכים. וצריך אדם לשמה
בסעודתו ולהשלים הסעודות
הלו, שכן סעודות האמונה
השלמה של רע>K דודש של
ישראל, שהאמונה העליונה היא
שליהם ולא של עמים עובי
עבודת פוכבים ומזלות. ומשום
כך אמר, (שמות לא) בין ובין בני
ישראל.

בא וראה, בסעודות הללו נודעים
ישראל שהם בני המלך ושהם
מהיכל הפלך ושהם בני האמונה,
ומי שפוגם סעודה אחת מכם,
מראה פגס למעלה, ומראה את
עצמם שאינו מבני המלך העליון,
שאינו מבני היכל המלך, ושאינו
מரע קדוש של ישראל, ונוחנים
עליו חמר של שלשה רברים -
דין הגינום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים
והזמנים צרייך אדם לשמה ולשלם
את העוניים, ואם הוא שמח בלבד
ולא נומן לעוניים - ענסו רב,
שהרי לבדוק שמה, ולא נומן
שמח לאחר. עליו כתוב מלאכי
וירית פירוש על פניכם פירוש
תגיכם. ואם הוא שמח במשפט,
אף על גב שלא נומן לאחר - לא
נוחנים עליו ענס בברשות הזרים
והזרים, שפטות פירוש חמיכם.
אמר פירוש חמיכם, ולא פירוש

בחוותא, ולמייל סעודה דמטרונייתא.
ביומא דשבתא, בסעודה הנינה, כתיב (ישעה
נ"ז) אzo תחונגע על ה'. על ה' ודי.
דההיא שעטה אתגליא עתיקה קדישא, וכלהו
עלמין בחזרותא, ושלימו וחזרותא דעתיקה
עבדין, וסעודה דיליה הוא ודי.
בסעודה תליהה דשבתא, כתיב והאכלתיך
נחלת יעקב אביך. דא היא
סעודה דזער אפין, דהו בשלימותא.
וכלהו שיתה יומין, מההוא שלימו מתברך.
ובעי בר נש למחרדי בסעודתיה, ולא שלמא
אלין סעודה, דאיןון סעודה מהימנותא
שלימתא, דזרעא קדישא דישראל, די
מהימנותא עלאה, דהא דילוז היא, ולא
דעמן עובי עבותת כוכבים ומילות. ובגיני
כך אמר, (שמות לא) בין ובין בני ישראל.

הא חזי, בסעודה אלין, אשטמודען ישראל,
דאינון בני מלכא. דאיןון מהיכלא
דמלפא, דאיןון בני מהימנותא, ומאן דפיגים
חד סעודה מאנייהו, אחזי פגימותא לעילא,
ואחזי גרמיה דלאו מבני מלפא עלאה הוא,
דלאו מבני היכלא דמלפא הוא דלאו מזרעא
קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא
דתלת מלין, דינא דגיהנום וגנו'.

וთא חזי, בכלתו שאר זמנים ותגין, בעי בר
נש לחדי, ולמחרדי למסכני. ואהו חדי
בלחודוי, ולא יהיב למסכני, עונשיה סגי,
דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא.
עליה כתיב, (מלאכי ב) וזרית פירוש על פניכם
פירוש חמיכם. ואי איה בשbetaה חדי, אף על
גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא,
בשאר זמנים ותגין, דכתיב פירוש חמיכם. פירוש
תגיכם קאמר, ולא פירוש שבתכם. וכתיב (ישעה